

W związku z rozbieżnością orzecniczą niejednoznaczna stała się procedura wznowienia postępowania zakończonoego ostateczną decyzją o pozwoleniu na budowę w świetle przesłanki wznowienia przewidzianej w art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a. – tj. gdy strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu.

W świetle jednej z interpretacji jeżeli wniosek oparty jest o tę przesłankę wówczas organ rozpatrując dopuszczalność wznowienia nie bada, czy podmiot wnoszący podanie istotnie ma przymiot strony w postępowaniu zakończonym kwestionowaną decyzją, gdyż kwestia ta staje się przedmiotem oceny i ustaleń w postępowaniu prowadzonym już po wydaniu postanowienia o wznowieniu postępowania z art. 149 §2 k.p.a. (por. wyroki: WSA z 26 września 2007 r., VII SA/Wa 141/07, WSA z 27 marca 2008 r., II SA/Wr 745/07, NSA z 17 września 2008 r., II OSK 1077/07, NSA z 3 sierpnia 2009 r., II OSK 1286/09, WSA z 17 czerwca 2010 r., VII SA/Wa 2331/09, NSA z 11 stycznia 2011 r., II OSK 2064/09, NSA z 10 kwietnia 2013 r., II OSK 2397/11, WSA z 20 maja 2014 r., II SA/Kr 379/14). Jest to pogląd dominujący w orzecnictwie ale nie jedyny.

W myśl drugiej z interpretacji poruszonego zagadnienia w przypadku oparcia wniosku o wznowienie postępowania na przesłance z art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a. okoliczność, czy podanie pochodzi od podmiotu posiadającego interes prawny, badana jest przed wydaniem rozstrzygnięcia w przedmiocie wznowienia postępowania. Natomiast gdy okaże się, że podanie takie złożyła strona, to po wydaniu postanowienia o wznowieniu postępowania, w więc w toku wznowionego postępowania, przesłanka ta będzie badana wyłącznie pod kątem ustalenia, czy rzeczywiście wystąpiła sytuacja, iż bez własnej winy nie brała ona udziału w tym postępowaniu (por. wyroki: NSA z 8 stycznia 2003 r., II SA/Gd 579/00, WSA z 9 listopada 2006 r., II SA/Ke 931/06, WSA z 26 maja 2010 r., I SA/Wa 400/10, WSA z 8 lutego 2011 r., II Sa/Kr 1345/10, NSA z 30 czerwca 2011 r., II OSK 1158/10).

Co ciekawe, a mogące przysporzyć jeszcze większych trudności interpretacyjnych dla praktyków istnieje także trzecia koncepcja, można powiedzieć „mieszana”. Bowiem sądy administracyjne niejednokrotnie stawały także na innych stanowiskach. Po pierwsze uznawały, że organy administracji mają podstawę do weryfikacji przymiotu strony w stosunku do podmiotu wnoszącego podanie o wznowienie postępowania w pierwszej, wstępnej fazie postępowania, gdyż jest to jedna (obok powołania się na ustawową przesłankę wznowienia i zachowania terminu do złożenia podania o wznowienie) z formalnych przesłanek wznowienia, które organ winien badać na wstępnym etapie postępowania, a ich negatywna ocena skutkować powinna odmową wznowienia postępowania. Jednakże zasada ta doznaje poważnego ograniczenia w sytuacji kiedy podmiot składający podanie o wznowienie jako podstawę wskazuje art. 145 §1 pkt 4 k.p.a. W sytuacji takiej organ administracji przymiot strony podmiotu składającego podanie powinien badać jako przyczynę wznowienia – a zatem po wydaniu postanowienia o wznowieniu postępowania (por. wyrok WSA z 28 grudnia 2011 r., VI SA/Wa 2026/11). Istnieje także pogląd, że w przypadku, gdy brak interesu prawnego podmiotu składającego wniosek o wznowienie na podstawie art. 145 §1 pkt 4 k.p.a. (brak przymiotu strony) jest oczywisty i niebudzący wątpliwości wówczas organ ma podstawę do odmowy wznowienia postępowania zgodnie z art. 149 §3 k.p.a. Natomiast kwestie wątpliwe i sporne muszą być przedmiotem badania organu administracji w postępowaniu po wznowieniu postępowania (por. wyroki: NSA z 15 stycznia 2010 r., II OSK 95/10, NSA z 20 sierpnia 2010 r., II OSK 1332/09, WSA z 9 lipca 2010 r., II SA/Kr 596/10, WSA z 8 kwietnia 2014 r., II SA/Gd 218/14).

Ustalenie strony przy wznowieniu postępowania dotyczącego pozwolenia na budowę

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: sobota, 30, styczeń 2016 08:00

Katarzyna Liszka-Michałka

Odsłony: 2921

Tak ogromna rozbieżność orzecznicza powoduje, że w praktyce stało się kwestią wątpliwą na jakim etapie należy badać przymiot strony w stosunku do osoby, która złożyła podanie o wznowienie postępowania w myśl przesłanki z art. 145 §1 pkt 4 k.p.a.